

Першим кроком до удосконалення структури оплати праці буде підвищення посадових окладів на 10%. При цьому збережено право нараховування працівникам рин надбавок і використовуватимуться інші механізми стимулювання державних службовців. Попри це варто зауважити, що встановлені мінімальні межі посадових окладів не сприяють інтересам залучення до державної служби високопрофесійних працівників.

Законом задекларовано також підхід, щодо розмежування в оплаті для держслужбовців політичних та адміністративних посад. Додатковим джерелом формування фонду оплати праці окрім бюджетних коштів, яке передбачено Законом України «Про державну службу» є кошти міжнародних організацій [2].

Додаткові умови:

1. Виплата надбавки за високі досягнення у праці або за виконання особливо важливої роботи (до 50% від посадового окладу з урахуванням надбавки за стаж роботи в державних органах).
2. Здійснення доплати за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього працівника (крім обов'язків керівника та заступників керівника самостійного структурного підрозділу) (до 50% від посадового окладу тимчасово відсутнього працівника).

Преміювання працівників залежно від особистого внеску в загальні результати роботи (в межах фонду преміювання відповідного органу, який формується в обсязі 20% від загального фонду посадових окладів за рік і економії фонду оплати праці).

Надання матеріальної допомоги працівникам для вирішення соціально-побутових питань у розмірі, що не перевищує посадовий оклад працівника.

Надання матеріальної допомоги для оздоровлення у розмірі, що не перевищує посадовий оклад працівника (при наданні щорічної відпустки).

Виплата надбавки у відсотках до посадового окладу за стаж роботи в державних органах (понад 3 р. - 10, понад 5 р. - 15, понад 10 р. - 20, понад 15 р. - 25, понад 20 р. - 30, понад 25 р. - 40).

Умови, порядок і розміри преміювання визначаються у положенні про преміювання відповідного державного органу

СКАСОВУЮТЬСЯ (АБО ЗМЕНШУЮТЬСЯ РОЗМІР) у випадку несвочасного виконання завдань, погіршення якості роботи і порушення трудової дисципліни

Рис. 2. Надбавки, доплати та премії працівникам органів держслужби [3]

В умовах дефіциту бюджетних коштів використання такого джерела виправдане, однак така прив'язка має і негативні риси – залежність від рішень тих чи інших міжнародних інституцій. Привнесення невизначеності у таку важливу складову діяльності органів держслужби як організація оплати праці не сприятиме забезпеченню ефективності їх функціонування. Прийнятою 6 квітня 2016 р постановою Кабінету міністрів і Законом України «Про державну службу» збережено надбавку за високі досягнення у праці або за виконання особливо важливої роботи в

розмірі до 50 відсотків посадового окладу з урахуванням надбавки за стаж роботи в державних органах, доплату за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього працівника в розмірі до 50 відсотків посадового окладу тимчасово відсутнього працівника, преміювання працівників, матеріальну допомогу на оздоровлення та для вирішення соціально-побутових питань [3] (рис.2).

Таким чином, можна стверджувати, що певний прогрес у питаннях організації оплати праці держслужбовців досягнуто, однак повною мірою оптимальне стимулююче співвідношення між основною та додатковою заробітною не забезпечено. Однак така ситуація допустима на I етапі реформування.

Література:

1. Лучко М. Р. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах : навч. посіб. / М. Р. Лучко, І. Д. Бенко. – Тернопіль : Економічна думка, 2004. – 206 с.
2. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII.
3. Про умови оплати праці працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування : постанова Кабінету міністрів України від 6 квітня 2016 р. № 268.

УДК 657.47:630

Танасієва М. М.

асистент кафедри обліку, аналізу та аудиту,
Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ДІЯЛЬНОСТІ З РОЗВІДКИ ТА ОЦІНКИ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ НА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Однією із видів основної діяльності підприємств лісового господарства є лісозаготівля. Лісозаготівля передбачає заготівлю деревної сировини, включаючи лісоосічні роботи, вивезення деревини та роботи на верхніх складах. Тобто, лісозаготівельна діяльність являє собою частину добувального сектора економіки країни, який в питанні обліку і звітності є складного галузю. У деяких країнах розроблені спеціальні стандарти обліку і звітності для добувних підприємств, проте, ці стандарти стосуються лише підприємств, які добувають нафту, газ та корисних копалин (мінеральних ресурсів).

Застосування методології, викладеній в IFRS 6 «Розвідка і оцінка мінеральних ресурсів», припускає, що діяльність добувального підприємства умовно розбивається на три стадії: 1) передрозвідувальна діяльність; 2) розвідка і оцінка мінеральних ресурсів; 3) розробка родовища; 4) закриття родовища [1].

Перша і третя стадії, без сумніву, є присутніми в лісозаготівлях. Але другі стадії в тому вигляді, яка характерна для видобування мінеральних ресурсів, в лісозаготівлях бути не може. Мета стадії розвідки і оцінки – обґрунтувати або спростувати відкриття промислових запасів, визначити їх об'єм.

У лісозаготівлі оцінка ресурсів може бути здійснена без доступу до території.

логічних вимог на усіх етапах робіт і прийняття інших важливих рішень. За результатами вітчизняного обліку витрати на підготовку проекту освоєння лісів розподіляються у складі витрат майбутніх періодів. У міжнародній практиці витрати на інформацію, яка тривалий час використовується у виробничому процесі, за певних умов можна визнавати нематеріальним активом.

Вважаємо, що економічні характеристики витрат на підготовку проекту освоєння лісів і придбання лісової ліцензії дозволяють визнати їх нематеріальними активами. Зближення вітчизняної і міжнародної практики обліку таких об'єктів зведено з внесеним зміни в ПСБО 8 «Нематеріальні активи».

Література:

1. Міжнародний стандарт фінансової звітності (IFRS) 6 «Розвідка і оцінка нематеріальних ресурсів» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/?showHidden=1&art_id=408095&cat_id=408093&ctime=1423500775962.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 33 «Витрати на розвідку запасів корисних копалин» затверджене наказом Міністерства фінансів України № 1591 від 26.08.2008 р., із змінами та доповненнями, внесеними наказом № 1591 від 12.2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0844-08>.
3. Методичні рекомендації з формування собівартості продукції (робіт, послуг) підприємствах, що належать до сфери управління державного агентства лісових ресурсів: наказ Держлісгоспу України № 124 від 14.05.2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kadrlis.com.ua/normativna_baza.htm.

УДК 657

Фаріон А. І.

к. е. н., старший викладач кафедри обліку в державному секторі економіки та сфері послуг, Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗМІН В ОБЛІКОВИЙ ПОЛІТИП БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

За умов проведення реформування бухгалтерського обліку в державному секторі та продовження процесу наближення його до міжнародних стандартів, основним напрямком діяльності бюджетної установи виступає налагоджена система бухгалтерського обліку. Основою ведення бухгалтерського обліку в бюджетних установах є організація бухгалтерського обліку, що розпочинається із формуванням облікової політики.

Облікова політика бюджетної установи – це сукупність визначених у межах чинного законодавства принципів, методів і процедур, що використовуються бюджетною установою для складання та подання фінансової звітності. Облікова політика в бюджетних установах базується на основних принципах бухгалтерського

290

Лісові ресурси знаходяться на поверхні землі, немає невизначеності в наявності запасів деревини на корені на ділянках, які виставляються на аукціон. У лісоготівельних мають місце витрати на підготовку природних ресурсів до освоєння, але вони призводять до утворення активів розвідки і оцінки. Будівництво лісовозних доріг та споруд на лісовій і нижньому складі здійснюється до початку рубки деревини. Менш будівництва – створення необхідних умов для промислової заготівлі лісопродукції, а не отримання додаткових відомостей про лісову ділянку. У момент будівництва об'єктів вже очевидні технічна здійсненість і комерційна доцільність заготівлі деревини. Тому ми вважаємо, що в лісозаготівлі відсутні матеріальні і нематеріальні активи розвідки і оцінки.

Ми пропонуємо нову ознаку ділення стадій лісозаготівельного процесу – ознаку повного циклу лісокористування. З урахуванням особливостей технології і організації заготівлі деревини виділено чотири великих стадії (етапи) лісокористування, які виявляються об'єктами обліку (рис. 1).

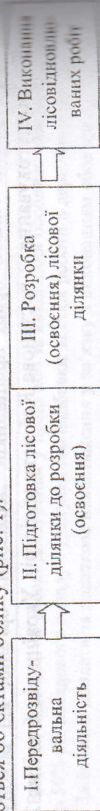

Рис. 1. Стадії лісокористування в лісозаготівлях, як об'єкти бухгалтерського обліку

У лісозаготівельній діяльності підприємств України передпродувальною діяльністю до укладення договору лісокористування. Оскільки договори укладаються по результатам лісових аукціонів, то витрати, пов'язані з участю в аукціоні, розподіляються нами як витрати на передпродувальну діяльність.

В Україні терміну «дослідження» приблизно відповідає поняття «науково-дослідницькі роботи», а терміну «розробка» – «дослідно-конструкторські роботи». І облік регулюється П(С)БО 33 «Витрати на розвідку запасів корисних копалин». Стандарт не застосовується (п. 4) відносно витрат організації на освоєння природних ресурсів (проведення геологічного вивчення, розвідки (передпродувки) освоєння родовищ, робіт підготовчого характеру у добувних галузях і т. п.), витрат на підготовку і освоєння виробництва, нових організацій, цехів та ін. В контексті галузевої практики, розробка – це етап діяльності, коли ідентифікований запас ресурсів готується до промислового виробництва [2]. На цій стадії вже не виникає активів розвідки і оцінки.

На етапі підготовки лісової ділянки до розробки запасів лісових ресурсів готуються до промислової експлуатації. Типовий склад витрат даної стадії визначений Методичними рекомендаціями з формування собівартості продукції (робіт, послуг) на підприємствах, що належать до сфери управління державного агентства лісових ресурсів [3]. Ми пропонуємо доповнити його новим компонентом – витратами на підготовку проекту освоєння лісів. Проект освоєння лісів складається на строк до десяти років і є технічною документацією, яку зобов'язана підготувати організація після укладення договору довгострокового лісокористування. Фактично, проект освоєння лісів не являється правом на продаж, оренду, передачу або обмін. Це інформація, необхідна для вибору технології заготівлі деревини, дотримання

289